

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 133. Quotuplex contingat diminutio beneficiorum, & quid hic veniat nomine collationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Infertur tertio, quod, ut major pars sic dispo-
ne possit circa redditus spectantes ad singulos jure
collegii, requiratur imprimis causa pia & neces-
sitas, vel utilitas, quae necessitati comparatur
Gl. in c. cum omnes. v. constitutum. de constit. Abb.
in c. ult. h. t. numero 4. Laym. loc. cit. Pirh. loc.
cit. notab. 1. Unde non potest major pars, con-
tradientibus ceteris, constituere, ut singuli de
reditibus pertinentibus ad eos jure collegii con-
tribuant ad faciendam alicui gratiam, quae ne-
que propriè pia, neque necessaria; cum sic ces-
set ratio, in qua fundatur dispositio illa c. ult.
h. t. Et quidem requiritur, ut sit necessitas vel
utilitas & causa pia ipsius Ecclesiae, cujus Capi-
tulares ad contribuendum coguntur; si enim
contributio illa facienda pro opere aliquo pio,
sed extraneo, seu tali, quod ad dictam Ecclesiam
seu Capitulum non multum pertinet, poterit pars

minor vel etiam unicus se opponere & impedire
decretum majoris partis, pretendendo proprium
seu singulare suum interesse. Pirh. cit. notab. 1.
Wiestn. h. t. num. 29. De cetero, quia etiam ad
utilitatem Ecclesiae Cathedralis spectat erectio &
conservatio seminarium Clericorum, ad hanc dicta
ratione statuere poterit major pars Capituli Ca-
thedralis, juxta quod expressè decretum à Trid.
Sess. 23. c. 18. de reform. quin & posse Episco-
pum cum majore parte Capituli, non obitante
pauciorum contradictione, statuere, ut quilibet
Canonicus aliquid ex suis redditibus Ecclesiasticis
debeat contribuere ad sustentationem pauperis a-
licujus Scholaris, resolvit cum Abb. in c. ult. h. t.
num. 1. Barbof. ibid. num. 4. quod intelligendum
videtur, dum is speratur doctrinam suam profuturus
Ecclesiae Cathedrali, quae non minus quam Eccle-
sia universalis viris doctis eget.

TITULUS XII.

Ut Beneficia Ecclesiastica sine Diminutione conferantur.

*Quest. 133. Quotupliciter contingat di-
minutio beneficiorum, & quid hic
veniat nomine collationis?*

1. **R**esp. ad primum: Diminutio hæc gene-
ratim loquendo fit quatuor modis;
nimirum per impositionem novi oneris,
per divisionem, dismembrationem,
suppressionem; sub quibus quatuor mo-
dis veluti species seu membra aut requisita ve-
niunt beneficiorum unio, annexio, applicatio,
incorporatio, subjectio, extinctio. Notandum
tamen circa hæc, diminutionem aliàs communi-
ter idem sonare, quod dismembratio; dum ni-
mirum, non sublata unitate beneficii pars fru-
ctuum ei auferretur, & alteri beneficio applica-
tur, adeoque distingui à divisione, qualis dicitur,
dum ex uno beneficio fiunt duo Laym. ad c. ma-
joribus de prab. Item notandum, quod illud,
quod beneficio imponi potest, esse duplex, reale
& personale, reale est, dum pars aliqua reddituum
beneficialium subtrahitur, obligando beneficia-
tum, ut certam fructuum partem quot annis, aut
semel pro semper solvat; personale, dum bene-
ficiatus obligatur. V. g. ut deinceps scripturam
prælegat, Theologiam aut Jus Canonicum doceat,
Catechismum habeat, plura sacra dicat, choro as-
sistat, simileve quid, quod aliàs beneficio an-
nexum non fuit, præster.

2. Resp. ad secundum: Nomine collationis
hic comprehenditur præsentatio, institutio, con-
firmatio & qualibet alia beneficii provisio, ut
cum Garc. de benef. p. 1. c. 6. num. 32. Pirh. h. t.
in præambulo.

*Quest. 134. Qualiter igitur prohibea-
tur. c. unico. h. t. providere alicui
de beneficio cum diminutione, quæ
fit per impositionem novi oneris?*

Resp. Prohibitum esse, & non licere ulli col-
latori inferiori Papæ in ipsa provisione bene-
ficii onus ullum præter ea, quæ in ipsa beneficii e-

rectione seu fundatione ei annexa sunt, imponere,
seu collatarium gravare ullo onere reali vel per-
sonali. V. g. Reservando sibi vel alteri fructus, aut
eorum partem, imponendo pensionem, aut impo-
sitam augendo, ut constat ex c. unio. h. t. juncto c.
præbemus. de censibus. c. si quis præbendas. 1. q. 3.
& Concil. Trid. Sess. 25. c. 5. de reform. ubi: Ra-
tio postulat, ut ius, quæ bene constituta sunt (puta,
in beneficiorum erectione seu fundatione) con-
trariis ordinationibus non destrahatur. Nimirum,
non tantum impositis oneribus derogando, sed
& nova non imponendo, juxta declarationem S.
Cong. apud Fagn. in c. significatum. de præb. à n. 3.
Et quidem si exolutio oneris cedit directè vel
indirectè in collatoris commodum, suspicio & pe-
riculum est simoniacæ pravitatis. Laym. in c. cum
Clerici. de pactis. num. 2. Si verò exigatur pro
collatione, seu de eo pacifcatur, aut à collatorio
promittatur, simonia est expressa, ut cum Abb.
h. t. num. 14. Pirh. ibidem. num. 2. Engels. n. 2.
Laym. loc. cit. num. 1. Qualis tamen non est, si
Episcopus, non quidem quæ collator, sed quæ
Ordinarius, non ex pacto, sed per autoritatem
& potestatem suam ordinariam partem aliquam
redituum beneficii vacantis ob justam & necessa-
riam causam reservet, vel etiam pensionem im-
positam augeat, præsertim ubi majores nunc
quàm ante fructus ex beneficio proveniunt; li-
cèt id cedat aliquo modo in Episcopi conferentis
commodum. V. g. ad debita contracta, non suo
privato, sed Ecclesiae nomine, solvenda. Abb.
loc. cit. num. 15. & 20. Laym. Pyrh. Engels. LL.
cit. De cetero in eo, num id possit licitè citra
simoniam cum consensu Capituli de jure ordina-
rio, sine privilegio aut licentia Papæ, non usque
adeo conveniunt AA. Valde probabiliter id ne-
gari ab Abb. h. t. num. 20. ait Pirh. h. t. num. 4.
Arg. Rubrica. h. t. & c. ult. 1. q. 3. item Arg.
Clem. 2. de reb. Eccles. non alien. dum ibi unio per-
petua beneficii fieri ab Episcopo mensæ Episcopa-
li, etiam cum consensu Capituli prohibetur; ea ra-
tione, quod licet in factò proprio seu in suum com-
modum